

מ"ת 62307/07/22 - מדינת ישראל ע"י נגד חמזה עכאוי (עציר) ע"י

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 62307-07-22 מדינת ישראל נ' עכאוי(עציר)
תיק חיצוני: 322199/2022

בפני **כבוד השופטת עידית וינברגר**
המבקשת **מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד**
נגד
המשיב **חמזה עכאוי (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד**

החלטה

1. לפניי בקשה לפני סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "החשד"פ") לצוות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו בת"פ 62279-07-22.
2. בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש נגד המשיב כתב האישום המייחס לו עבירות חבלה בכוונה מחמירה - עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), יידוי או ירי של אבן לעבר כלי תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(ב) לחוק, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 275א לחוק, מעשה פזיזות ורשלנות - עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק, תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק, חבלה במזיד ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק, גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413ב(א) + 29 לחוק, גניבה בנסיבות מיוחדות - עבירה לפי סעיף 384א(א)(2) + 29 לחוק, ושימוש ברכב ללא רשות - עבירה לפי סעיף 413ג סיפא לחוק.
3. המשיב עצור עד החלטה אחרת, בהתאם להחלטת כב' השופט סילמן מיום 31.7.22.
4. לטענת המבקשת בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, כמפורט בבקשה, והעבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר מכח סעיפים 21(א)(1) ו- 21(א)(1)ב לחשד"פ וזאת נוכח מסוכנותו הרבה של המשיב לציבור הרחב בכללותו, לאור הנסיבות בהן בוצעו העבירות, וכן נוכח החשש ששחרורו יוביל לשיבוש הליכים והתחמקות משפיטה. עוד טוענת המבקשת, כי קמה בעניינו עילת מעצר סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)ג(4) לחשד"פ.
5. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה, וטען באריכות בנושא, ביחס לכל העבירות, אך בפרט ביחס לעבירת חבלה בכוונה מחמירה, יידוי או ירי של אבן לעבר כלי תחבורה, והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות. תמצית טיעונו

היא כי לא ניתן לראות בסרטונים את המשיב משליך אבנים על השוטרים או על הניידת, וכי לאור העובדה שהשוטרים שביצעו את המעצר נחקרו במח"ש ביחס לצורך בשימוש בירי בעת המעצר, יש ליתן משקל מוגבל להודעותיהם ביחס להתנהגותו של המשיב עובר למעצרו.

6. עוד טוען בא כוח המשיב, כי יש להורות על שחרורו, מאחר שלא התקבל אישור מח"ש להעמדתו לדין - "אישור שפיטה", כנדרש בהתאם להנחיית פרקליט המדינה מספר 18.2. ב"כ המשיב מפנה לרע"פ 3588/16 **אלקובי נ' מדינת ישראל** ולהחלטות של בתי במסגרתן בוטל כתב האישום.

לטענת המבקשת, במקרה הנדון לא נדרש אישור שפיטה מאחר שלא היתה אלימות סימולטנית בין השוטרים למשיב.

7. מעיון בתיק החקירה, עולה כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לכל העבירות המיוחסות למשיב:

כאמור, ביחס לעבירה החמורה מכולן, חבלה בכוונה מחמירה - טוען ב"כ המשיב, כי לעדויות השוטרים בנוגע לעבירה זו יש לייחס משקל מוגבל, מאחר שבמסגרת מעצרו נפצע המשיב מירי שוטרים, הנושא בבדיקת המחלקה לחקירות שוטרים, והם נחקרו בנושא.

8. הודעות השוטרים נדים ברכאת ואבירים וענונו מפורטות ותומכות בקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, אך לא רק הן, הודעות השוטרים נתמכות גם בהודעותיהם של שכנים ועוברי אורח שנקלעו למקום, המעידות אף הן, כי עובר להשתלטות השוטרים על המשיב, זרק לכיוון הניידת לכל הפחות שתי אבנים גדולות, שאחת מהן אף פגעה בדלת הניידת.

9. אני מפנה בעניין זה להודעתו של חוסאם עבוד, מיום 22.7.22. מדובר בעובר אורח שנקלע למקום, ראה את המשיב וניסה להרגיע אותו, אך ללא הצלחה. חוסאם העיד: "כפי שאמרתי בעדות שלא רואים פה הוא זרק אבנים לעברם למטה וניסה לפתוח את הדלת הם התקדמו וחזרו אחורה עם הניידת לכיוון הצומת" חוסאם ממשיך כי בשלב הזה ברח למטה מאחר שפחד מהמשיב, ובהמשך כשצפה באחד מהסרטונים ממצלמות האבטחה במקום תיאר כי בנו והעובד שלו ברחו משום שפחדו. העד ציין עוד, בעת צפייה בסרטון, כי עכשיו הוא רואה בסרטון שהמשיב עם אבן ביד, זורק אותה לעבר הניידת כשהיא בנסיעה.

בהמשך הודעתו של חוסאם, הוא מעיד כי אותו אדם הנראה בסרטון זורק אבנים על הניידת הוא האדם שתקף את ראיד (השומר באתר הבניה).

חוסאם נשאל כמה אבנים ראה שהמשיב זרק לעבר הניידת והשיב כי שתי אבנים בגודל של תפוח שזרק לעברם פגעו בניידת, אז השוטרים עשו פרסה.

10. גם הודעתו של אלכסיי יז'ולוב, מיום 23.7.22, תומכת בטענה. לדבריו ראה שהיו למשיב שתי אבנים ביד, וכי זרק אבן אחת בפגעה בצד האחורי של הניידת. לדבריו, בשל פחדו מהמשיב נכנס הביתה וסגר חלונות ודלתות.

11. הודעתו של ראיד חמדאן תומכת אף היא באישום בדבר זריקת האבנים על הניידת והשוטרים.

בהודעתו מתאר חמדאן את זריקת האבנים ומוסיף כי המשיב גם נתן אגרופים לשמשות הניידת. מהודעתו עולה כי לאחר שהמשיב שמע שהתקשר למשטרה (בעקבות השתוללות על גג המכולה ואיום בהתאבדות) ירד מהגג והחל לתקוף אותו באגרופים. מהודעתו עולה תשתית ראייתית לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, ולעבירת חבלה בכוונה מחמירה.

12. ניתן להתרשם מהודעות העדים בתיק, כי התנהגות המשיב עוררה פחד ובהלה ברחוב. שכנים שהיו ברחוב מיהרו לברוח ולהסתתר בבתיהם, ודלית אינהורן שממצלמות ביתה נתפסו הסרטונים, המהווים גם הם חלק מהראיות בתיק, לא יצאה מביתה בשל החשש.

13. מצלמות הגוף של שני השוטרים תומכות אף הן בנטען בכתב האישום. אמנם, בשל תנודת המצלמות על גופם של השוטרים, בעת ריצתם לעברו של המשיב קשה להבחין אם בעת הריצה לעברו המשיך לזרוק אבנים, אך ניתן לשמוע את שיח השוטרים ביניהם ובקשר, ממנו עולה כי המשיב זרק לעברם אבנים, ולכן נסוגו לאחור עם הניידת, קראו לתגבור, ותכננו כיצד להשתלט עליו לאור הסכנה שחשו ולאור התנגדותו.

14. בסרטונים מהמצלמות בבית משפחת אינהורן ניתן להבחין בניידת נעמדת ברחוב הצדדי, כאשר המשיב עומד מולה. קשה להבחין בסרטונים אלה בזריקת האבנים, אך כאמור, קיימות ראיות אחרות עליהן עמדתי לעיל, המקימות את הבסיס הראיתי הנדרש בשלב זה, של ראיות לכאורה, ביחס לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה וידידי האבנים.

15. גם מהודעתו של המשיב עולה כי הוא משתמש בקוקאין והרואין, והוא זוכר שהיה על הגג, התווכח עם פועלים ואז באה משטרה וניסו לדרוס אותו.

16. מעיון בתיק עולה כי בבדיקה מול המשל"ט נמצאו דיווחים על מספר אירועים בעקבותיהם הגיעה הניידת למקום. אחד של ראיד חמדאן, המדווח על אדם שעומד על קונטיינר משתולל ומאיים להתאבד, ועוד 4 אירועים שאחד מהם דיווח של אנדריי שמרלינג בשעה 7:11 על רכב משתולל בכפר ורדים, שנסע במהירות מופרזת, הרס את הצומת ונכנס בעמודים.

17. ביחס לשימוש ברכב הסובארו הגנוב וגניבת המזגנים - קיים סרטון מצלמת אבטחה מביתו של מנחם אדירי, וזיהוי המשיב בסרטון על ידי אביו. המשיב נראה יוצא ממושב הנהג ברכב, מעמיס את המזגנים ונכנס שוב לרכב, למושב ליד הנהג. הרכב ממשיך בנסיעה.

18. ביחס לגניבת הטנדר האדום - קיימות הודעותיהם של רבאח נסרה וח'אלד נאסר, בעל הטנדר האדום שנגנב בתרשיחא, כאשר רבאח מתאר את מי שראה נכנס אל הטנדר וגונב אותו בתאור התואם לתיאורו של המשיב כפי שנצפה במצלמות האבטחה של אדירי, עם הכובע שנמצא על גג המכולה.

19. אני קובעת, אם כן, כי קיימות ראיות לכאורה ביחס לכלל העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

20. לא ניתן לחלוק על כך שהתנהגותו של המשיב, על פי הראיות הקיימות, מקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. השתלשלות האירועים ביום ביצוע העבירות כוללת התנהגות עוברת חוק והשתוללות מסוכנת, הן בנהיגה, והן בזריעת הרס ופחד על הציבור כולו בלב שכונת מגורים. מסעו המסוכן של המשיב החל במעלות תרשיחא, והמשיך לכפר ורדים. מדובר במסוכנות כללית לכל מי שנקרה בדרכו.

21. למשיב הרשעות קודמות במספר רב של תיקים, בעבירות של שימוש בסמים, ועבירות רכוש, האחרונה בהן מיום 14.3.22 ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה בעבירת רכוש. קיימת גם הרשעה בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש משנת 2009.

כמו כן תלויים ועומדים נגדו 3 כתבי אישום בבתי משפט השלום בעכו ובקריות בעבירות רכוש וסמים.

22. לאור האמור, קיימת עילת מעצר מובהקת של מסוכנות לציבור נוכח המעשים החמורים המיוחסים למשיב.

23. הנחיה מספר 2.18 להנחיות פרקליט המדינה שכותרתה "מדיניות התביעה בתיקי חקירה בהם קיימת תלונה הדדית של שוטר ואזרח - 'נוהל אישור שפיטה'", עוסקת במצבים "בהם קיימת 'תלונה הדדית' של שוטר ואזרח, הנוגעת לשימוש בכוח, ביחס לאותה התרחשות עובדתית", וקובעת כי במקרים כאלו ישהה התובע את ההחלטה האם להגיש כתב אישום בתיק, עד אשר תתקבל החלטה במח"ש בנוגע לתלונה נגד השוטר.

לפי סעיף 7 להנחיה:

"מקום בו כתב האישום נגד האזרח איננו בגין תקיפת שוטר, אלא בגין עבירות 'סמוכות', דוגמת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ו/או העלבת עובד ציבור ו/או איומים, ומחומר הראיות עולה, כי עבירות אלו קשורות בתלונתו של האזרח נגד השוטר, יש לבחון את הצורך בקבלת 'אישור השפיטה', בהתאם לכלל האמור לעיל ונסיבות העניין".

24. מקרה דומה נדון בבש"פ 834-11 **יוסף קובודי נ' מדינת ישראל** (8.2.11) שם קבע בית המשפט, כי ההנחיה אינה חלה באותו מקרה, משום שהנאשם לא הואשם בתקיפת שוטר, ומדובר ב"עבירות סמוכות".

גם במקרה שלפניי, מבלי לקבוע מסמרות ולצרכי דיון בבקשת המעצר בלבד, אני סבורה כי מדובר בעבירות סמוכות ולא במקרה המצריך אישור שפיטה. מכל מקום, אף אם נדרש אישור שפיטה, הרי שאם יומצא בזמן הקרוב, יירפא הפגם, ולכן אין מדובר בטיעון המצדיק שחרורו של המשיב ממעצר, בעת בחינת הבקשה למעצר עד תום ההליכים.

ראוי להפנות בעניין זה לבש"פ 834/11 הנ"ל, שם נאמרו הדברים הבאים:

"...עם זאת, גם אם אניח לטובת העורר כי אכן נתקיים כאן צורך בקבלת אישור השפיטה, ולראייה אכן הוגשה בקשה כזו על ידי המדינה והאישור נתקבל בסופו של יום, הרי שעדיין אין לומר כי מדובר בפגם היורד לשורשו של ההליך ושאיננו

ניתן לתיקון בדיעבד. בענייננו, אין צורך להיכנס לשאלות כבדות משקל בדבר ההשלכות האפשרויות של אי ציות לאותה הנחיה מנהלית (ראו למשל: ע"פ 333/20 סרנקו נ' מדינת ישראל, פס' 6 לפסק דינו של השופט הנדל (לא פורסם, 28.10.2010) [פורסם בנבו]; יואב דותן הנחיות מנהליות, פרק חמישי - החיוב המשפטי בהנחיות המנהליות (1996)). הפגם הנטען הוא פגם בהליך הבקשה למעצר עד תום ההליכים. ההחלטה שניתנה בעניין זה, כפי שפורט באופן נרחב לעיל, התבססה על עברו הפלילי המכביד של העורר וכלל המעשים המיוחסים לו. עובדת הגשתה של התלונה על ידי העורר למח"ש הייתה ידועה לצדדים ולבית המשפט עוד טרם בחן בית משפט השלום את שאלת קיומן של ראיות לכאורה בתיק (ראו הוראתו של בית המשפט לצלם את העורר ולהעביר את חומר החקירה למח"ש בהחלטתו מיום 21.12.2010), ואף על פי כן נקבע כי הונחה התשתית הראייתית הלכאורית להוכחת המעשים המיוחסים לעורר, החלטה שכאמור אין עליה עוד עוררין. משכך, רשאי היה בית המשפט להתייחס להתנגדות למעצר והאיומים הנטענים כאחד מהשיקולים בהחלטה לעצרו עד תום ההליכים. הנה כי כן, אף אם נאמר - ואין בדבריי משום אמירה שכזו - כי נפל פגם בהחלטה להגיש כתב אישום כנגד העורר בטרם נתקבל אישור השפיטה, הרי שנוכח האמור לעיל ותיקונו של פגם זה בדיעבד, ממילא לא היה בו כדי להביא לבטלותו של כתב האישום או להתערבות בהחלטה לעצור את העורר עד תום ההליכים נגדו (לעניין ההבחנה בין הימצאותו של פגם בהחלטה מנהלית לבין נפקותו של אותו פגם ראו: ע"פ 4398/99 הראל נ' מדינת ישראל פ"ד נד(3) 637, 643-646 (2000); רע"פ 2413/99 גיספן נ' התובע הצבאי הראשי פ"ד נה(4) 673, 684-686 (2001)).

25. חרף חומרת המעשים המיוחסים למשיב, ואף שב"כ המשיב לא הציע חלופה בשלב זה, מצאתי להפנות את עניינו של המשיב לשירות המבחן על מנת לקבל תסקיר מעצר.

יודגש כי אין בהפניית המשיב לשירות המבחן כדי להביע כל עמדה ביחס לאפשרות שחרורו לחלופה כלשהי או למעצר בפיקוח אלקטרוני.

26. אני מורה על הפניית המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר. שירות המבחן יבחן את חלופת המעצר, ככל שתוצג בפניו, וייתיחס בין היתר לאפשרות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

27. אני דוחה לדין נוסף ליום 3.10.22 בשעה 9:00.

מזכירות בית המשפט תמציא עותק מפרוטוקול הדין לשירות המבחן.

המשיב יובא על ידי שב"ס לדין, אלא אם תוגש בקשה לזמנו באמצעות ויעוד חזותי.

ניתנה היום, ו' אלול תשפ"ב, 02 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 5

